

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: OK 85

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1984

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[OK 85 3](#)

[OK 85 4](#)

[OK 85 5](#)

[OK 85 6](#)

OK 85

22. APR 1985
KØBENHAVN

Udsendt af SF's faglige landsudvalg . september 1984

Ingen overenskomst uden 35 timers

arbejdsuge - 7 timers arbejdsdag

Det vigtigste krav ved denne overenskomst er at få nedsat arbejdstiden til 35 timer om ugen

Det er nødvendigt at få gjort noget ved arbejdsløsheden og komme den teknologiske udvikling i forkøbet. Nedsættelse af arbejdstiden vil også give alle et godt grundlag for et bedre familie- og fritidsliv.

Nedsættelse af arbejdstiden er det eneste, der kan skaffe varige arbejdspladser, til de 300.000 arbejdsløse, der venter på at bruge deres evner til gavn for samfundet.

Det er nødvendigt, at det er den daglige arbejdstid, der sættes ned. Det er dagligdagen, som skal gøres bedre for alle.

Vi har før set, at når arbejdstiden er sat ned, så er arbejdstempoet blevet sat i vejret. Det har ført til dårligere arbejdsforhold og en hårdere nedslidning. Det er derfor vigtigt at en nedsættelse af arbejdstiden sker uden tempooprøring.

Endvidere må der ved en nedsættelse af arbejdstiden sikres, at der bliver gennemført, at alt overarbejde skal afspejdes.

Arbejdsgiverne vil sikkert forsøge at undgå at ansætte nye folk, når arbejdstiden bliver nedsat, og i stedet indføre ny teknologi. Derfor skal en nedsættelse af arbejdstiden også følges op med en ny teknologiforhandling, der sikrer medarbejderne indflydelse på indførelse af ny teknologi, samt ved fyringer og ansættelser.

For SF er det et ultimativt krav, at der denne gang ikke indgås nogen ny hovedoverenskomst uden at arbejdstiden kommer ned på 35 timers arbejdsuge. Det må ved denne overenskomst aftales hvordan vi når ned på 7 timers arbejdsdag.

LO er allerede begyndt at slække på kravene, i stedet for konsekvent at fremføre ønsket om 35 timers arbejdsuge, har LO i stedet talt og lavet beregninger ud fra en nedsættelse til 37-38 timer om ugen.

En nedsættelse af arbejdstiden med 2-3 timer om ugen har ikke den store beskæftigelsesmæssige effekt. Det vil endvidere medføre, at der vil gå flere overenskomstperioder før den 35 timers arbejdsuge er nået.

En nedsættelse af arbejdstiden må ske uden løstøb for de ansatte. Realiteten er blevet kraftigt udhulet de senere år, og for ikke mindst de lavtlønnede, vil det derfor være et alvorligt problem, hvis de skal betale for at få nedsat arbejdstiden. Derfor er kravet at der skal ydes fuld lønkomposition.

Det afgørende for at få kravet gennemført, er dog i første omgang, at der er enighed i fagbevægelsen om at 35 timers ugen er hovedkravet, ved denne overenskomst. Arbejdsløshed og fagforeningerne har givet klar besked. Det bliver nu op til de faglige ledere at fastholde det i forhandlingerne med arbejdsgiverne.

For at få det gennemført må arbejdsløshed, fagforeninger og forbund allerede nu begynde at forberede deres medlemmer på, at i disse centrale spørgsmål, skal der vises styrke gennem aktioner, kampagner og andre tiltag, der skal vise arbejdsgiverne, for at de bøjer sig for dette massive krav.

Arbejdsgiverne er selvfølgelig med at arbejdstiden skal sættes ned — det har de altid været — det er der intet mærkeligt i. Men hvis arbejderne viser styrke og sammenhold og om nødvendigt bruger strejkevåbenet, så vil arbejdstiden også blive sat ned.

FOR 35 TIMERS ARBEJ

Leder

Endnu engang står vi overfor en overenskomstfornyelse uden udsigt til væsentlige forbedringer til medlemmerne af fagbevægelsen. Den borgerlige regering har igennem sin finansminister ladet forstå, at realloansfaldet skal fortsætte og at der ikke er luft til egentlige forhøjer af indtægterne. Vi så ved 1983 overenskomstfornyelsen at ledelsen i fagbevægelsen til punkt og prikke fulgte den sorte regerings oplag og der er ikke meget i det vi indtil nu har set og hørt fra LO, der tyder meget på at man vil trods den nye opfordring.

Noget tyder på, at vi vil få en overenskomstfornyelse ligesom så mange gange før — en svag overenskomst, der ikke løser nogle af arbejderklassens virkelige problemer med arbejdsløshed og rings levevilkår — og som bare yderligere vil svække fagbevægelsens kampvilje.

Og dog

Selvom vi allerede nu har oplevet 3-partforhandlinger imellem DA, LO og arbejdsiverregningen Schlüter og selv om det under disse forhandlinger kom frem, at LO ikke var afvisende overfor denne forhandlingsform? Så kan man ikke se bort fra, at de meget stærke reaktioner der har været på landets arbejdspladser omkring HT konflikten må have sat sine spor helt op i LO's ledelse.

HT konflikten var livsvigtig for hele fagbevægelsen og selv LO's ledelse måtte erkende, at den var en nødvendighed. HT konflikten var også kulminationen på de splittelsesforløb, som de borgerlige kræfter i fagbevægelsen det seneste år har forsøgt at trænge igennem med. Under HT konflikten viste betydningen af et stærkt sammenhold sig. Man oplevede her at selv traditionelt de hårdeste arbejdsgivere optrådte meget forsigtigt og ingen skulle have næsen for langt frem. Det er den styrke, som manifesterede sig under HT konflikten, der også skal tvinge et orienteret overenskomtsresultat igennem.

Alt for længe har den danske fagbevægelse ligget i dyale og accepteret helt ubyggelige arbejdsløshedstal og kraftige realloansnedskæringer.

Fagbevægelsen har ialt for mange år været i defensiven og "kan" forsvare sig imod de værste følger af krisens indvirkning. Men det bedste forsvar er som bekendt et angreb, hvilket nu må ske ved at man igangsætter en offensiv ved de kommende overenskomstfornyelser.

Tidspunktet til at presse arbejdsgiverne og den borgerlige regering er kommet og derfor skal fagbevægelsen starte sin offensiv nu, for hvad bedre lejlighed findes der end en overenskomstfornyelse.

Ingen på arbejdspladserne forventer mirakler, men der må ved denne overenskomst opnåes langt bedre resultater end ved de sidste. Sker dette ikke, så mister medlemmerne den sidste rest af tillid til bevægelsen og fagbevægelsen mister derved sin troværdighed.

Kravene til arbejdsgiverne må derfor være klare og præcise og LO og FTF må gøre klart, at får man ikke væsentlige indrømmelser på områder som arbejdstid og realloan, så er man parat til at støtte styrke bag kravene.

Kravene

Arbejdsløsheden er idag den væsentligste trussel for mange familier — unge og kvinder. Men arbejdsløsheden er også en trussel for den faglige aktivitet på arbejdspladserne.

Derfor vil det være helt uacceptabelt, hvis ikke vi kommer ned på en 7 timers arbejdstid/35 timer ugentlig uden løntab.

Men her må kampen om kortere arbejdstid imidlertid ikke stoppe. Udviklingen indenfor teknologien betyder, at 35 timer må følges op af en yderligere arbejdstidensnedsættelse til 6 timer dagligt/30 timer om ugen, hvis arbejdsløsheden ikke yderligere skal stige.

Endvidere må der også sikres et langt bedre udbud af læro- og praktikpladser, så vi sikrer den kommende generations uddannelse.

Men også den sociale levede er det i krisetiden gælt voldsomt ud over. Indgrebene overfor dyrtid og taktreguleringen har medført store realloansfald og gjort den sociale nød til et stort samfundspøblem.

Derfor må der i den kommende OK være en klar realloansfremgang og der må sikres de lavestlønnede et sikkerhedsnet, sådan at ingen kan tjene under 60 kr. i timen. Der er helt sikkert mange krav, som kunne påhæftes disse overordnede krav, men det er vigtigt for fagbevægelsen at samle sig om så få krav som muligt, for på den måde at sikre, at det er de områder, der er de væsentligste, man samler kræfterne omkring.

Parolen til overenskomsten skal derfor være kort, men stærk og skal kunne samle alle grupper til kamp.

Derfor skal også arbejdsgiverne kende vores betingelser for at godkende en overenskomst. Ingen overenskomst uden at 35 timers kravet er gennemført. Mindstetalen på 60 kr. i timen. Garantier for læro- og praktikpladser til lærlinge og EFG elever.

Vil arbejdsgiverne ikke sikre disse krav gennemførelse, så skal fagbevægelsen trække på de samme ressourcer, som dem vi oplevede under HT konflikten og arbejdsgiverne skal igen have lov til at mærke sammenholdet og styrken, blot denne gang endnu kraftigere og endnu stærkere.

Bjarne Mortensen
formand SF's faglige landsrådgiv

Ungdommens krav skal tages alvorligt!!!

Vi har idag 100.000 ungdomsarbejdsløse, heraf 3% kvinder.

Der står 16.000 unge uden praktikplads. Selvom der står flere tusinde godkendte praktikpladser tomme.

De borgerlige vil slække på kravet om alsidighed i uddannelserne. De skærer 705 millioner ned på EFG driften frem til 1987. Der skal indføres nye regler, der medfører at det bliver lettere at springe basistret over. Helt EFG-systemet er alvorligt truet af en borgerlig regering, der ikke gør spor for at sikre EFG som en tidsvarende uddannelse, men forsøger at presse EFG-systemet ned i de rammer masterlæreren fungerer under. Masterlæreren er en forældet uddannelse, der ikke står mål, med de krav der må være til en alsidig og samfundsgavnlig uddannelse fremover.

Lærlingene går til som billig arbejdskraft. Indenfor jernets område, der kommer læretidsovergang på auto- og skibsbyggerområdet. Der er alene tale om at arbejdsgiverne

spekulerer i uddannelserne, for at sikre sig billig arbejdskraft, så lang tid som muligt. Arbejdsgiverne skal ikke profitere på uddannelserne og samtidig gøre lærlingene til specialarbejdere. Der skal sikres alsidighed i uddannelserne, der gør de unge i stand til at udvikle sig fagligt som bogligt i forhold til det samfund vi lever i.

Lærlingene er de dårligst lønede på arbejdsmarkedet. Men mælk og brød koster det samme for lærling som for øvrigt. Det har derfor ramt lærlingene ekstra hårdt, med den nedgang de arbejdende har haft i realindkomst.

Ved sidste overenskomst forsøgte arbejdsgiverne at indføre en ungdoms- og begyndelsestil for alle der starter på arbejdsmarkedet. Allerede i dag udnytter arbejdsgiveren de unges situation kynisk. Unge under 18 år arbejder for en speciel lav løn. Arbejdsgiverne skal ikke have lov til denne horribile udnyttelse af de unges katastrofe-

le situation, men tværtimod betale de unge for deres arbejde.

Lærlingenes og ungarbejdernes OK-krav:

- 35 timers arbejdsuge — uden løntab
- Sikring af praktikpladser, via en kvotering — betaling af arbejdsgiverne
- Genindførelse af basistret — betalt af arbejdsgiverne
- Nej til nedskæringer på EFG — afskaf masterlæreren
- Udbyg EFG — for en alsidig uddannelse
- Genindførelse af dyrtide- og taktreguleringen — fald og ens dyrtide- og taktregulering til alle
- 10 kr. mere i timen på alle lærerår
- Samme forbedringer til lærlinge som til øvrige i overenskomst-perioden.
- 1 års arbejde efter endt læretid
- Nej til ungdomsløn — 10 kr. mere i timen til alle ungarbejdere

UDSUGE - UDEN LØNTAB

Udgifterne stiger, mens der bliver færre kroner i lønningsposen!!

Priserna og skatterne stiger og reallønnen falder

Selvom priserne stiger mere end lønningerne, har det borgerlige flertal i Folketinget, fortsat fællestet med lønarbejdernes, og suspenderet dyrtidsreguleringen fortsat 2 år endnu.

Dyrtidsreguleringen har været - ikke mindst de lavtlønnes værn imod pristigninger, og har endvidere haft den effekt, at lønforholdene mellem faglærte og ufaglærte ikke er vokset så meget. Dette lønsværn har det borgerlige flertal med et penestrøg fjernet. Det har end ikke været diskuteret med arbejdsmarkedsparter.

LO siger i deres oplæg til trepartsdokumenter, at den disponible realloøn er faldet med 3 procent i 1983, en udvikling der vil fortsætte i 1984.

En række socialnydelser har været reguleret efter lønudviklingen. Det har den borgerlige regering også stoppet. LO regner med at ledige, der modtager den maksimale dagpenge sats, fra 1982, hvor den borgerlige regering kom til, og frem til udgangen af 1984, er gået 14 procent ned i realindkomst.

Der ligger derfor en stor opgave for fagbevægelsen, i at få vendt udviklingen i en retning, hvor det er det solidariske element, der er det bærende.

Dyrtidsreguleringen er nemlig et gode som arbejderklassen allerede tilkæmpede sig omkring 1915. Den har siden været udsat for pentagone angreb fra såvel socialdemokratiske som borgerlige regeringer. Til gengæld har dyrtidsreguleringen

også helt været fjernet, men genindført igen. På grund af fagbevægelsens styrke og vilje til sammenhold.

Det er lykkedes den borgerlige regering at suspendere dyrtidsreguleringen, i sidste omgang helt frem til 1987.

Allerede inden den borgerlige regering sidste gang greb ind og fortsatte suspenderingen, foregik der diskussioner blandt de faglige ledere i fagbevægelsen, omkring hvad man

eventuelt kunne erstatte dyrtidsreguleringen med, dette forhandlings objekt blev spillet fagbevægelsen af hænde.

Der er faglige ledere der har sagt, at dyrtidsreguleringen kunne erstattes af noget bedre. Det tror vi desværre ikke på i den nuværende situation. Men for vores skyld må man godt kalde dyrtidsreguleringen for noget andet, bare der gennemføres en ordning der sikrer lønarbejdernes overfor pristigninger. En sådan realloønssikring, vil da også komme til at bestå af de samme elementer som dyrtidsreguleringen. Skal den blive bedre, end dyrtidsreguleringen, for fæka, de lavtlønnede, så er det et meget positivt skridt i den rigtige retning.

Dyrtidsreguleringen har nu været sat ud af kraft i 2 år. De borgerlige har altid sagt, at det var dyrtidsreguleringen, der var skyld i at priserne steg. En hver kan imidlertid mærke på de spærmede møster, hvordan priserne er steget de sidste 2 år, selvom dyrtidsreguleringen har været sat ud af kraft.

Priserne stiger langt stærkere end udviklingen af de samlede omkostninger tilsiger. Det er udtryk for, at der er sket en forhøjelse af priserne fra visse virksomheder, for at opnå større profiler til ejerne, siger LO i en undersøgelse.

Der må derfor også ske en styrkelse af pris og monopolkontrol. Monopolstyret må sikres bedre indsigt med markedsdominerende virksomheder. Tilsvaret må have ressourcer og kompetence til at iværksætte undersøgelser. Endelig skal lønarbejdernes repræsentation i Monopolrådet styrkes. Dette har bl.a. LO også foreslået.

Det afgørende for fagbevægelsens medlemmer er, at der ved de kommende overenskomstforhandlinger, bliver gennemført et lønreguleringsværn overfor pristigninger. At gennemføre det, kræver sammenhold og styrke. En sådan reguleringsordning kan fagbevægelsen kun gennemføre sammen. Men ikke mindst de lavtlønnede har brug for en sådan tiltrængt håndsrækning fra den samlede bevægelse.

Vi vil have 35-timer uden løntab!!!

Overenskomstkravet om gennemførelse af 35-timers arbejdsuge uden løntab betyder helt logisk 1 times længere fritid om dagen til dem, der er så heldige at have arbejde.

Det må samtidig betyde - ved fornøftige dispositioner - at flere af vores arbejdsløse kammerater kommer i arbejde.

Begge disse aspekter har efter min mening den største betydning for trivsel og velfærd, som man taler så meget om i dette land. Jeg betragter 35-timers kravet og dets gennemførelse som en fordelrig ordning, idet vi må kræve endnu større frihed for alle og endnu større beskæring af samme for de arbejdsløse, således at teknologigevinsten, udnyttes i en arbejdstid på 6 timer om dagen i 5 dage om ugen inden 1990.

Det handler om, større personlig ufoldelse i samvær med familie og venner og følelsen af frihed til kreativitet.

John Hansen
formand Metal afd. 15

Der er vilje til at kæmpe

Den kommende overenskomstforhandling er meget afhængig af arbejdspladsernes styrke og initiativ.

Regeringen har lagt ud med, at der ikke er plads til lønforbedringer overhovedet og LO har fået oplydt sit ønske om at få trepartsførelser indført.

Samtidigt udgår der meddelelse fra Dansk Arbejdsgiverforening om, at nu skal virksomhederne ikke prale for meget af deres overskud - det kunne jo nemt gå hen og blive modsvaret af lønkrav.

På værn af hovedorganisationer og partiskel må arbejdspladserne finde sammen ikke alene om at rejse kravene men om at kæmpe dem igennem.

HT konflikten har vist, at der er vilje til at kæmpe. Denne vilje må og skal også bruges til at kæmpe for 35 timers kravet og til at få del i den profitigtigning som er sket igennem de sidste år.

Den borgerlige regering og arbejdsgiverne taler meget om, at der er kommet gang i produktionen og at erhvervslivet har opgangstider. Det er muligt, men der er ikke kommet flere i arbejde. Opgången sker hovedsageligt i ny teknologi. Det vil være et vigtigt krav at få etableret teknologifølge med vortnet. Arbejdsgiverne har vist, at de utrovende i dette spørgsmål, og må kæmpes med det stærkeste middel lønarbejdernes har.

Carsten Andersen
formand Dansk Arbejdsgiverforening

Overarbejde er at holde de arbejdsløse udenfor

Begrænsning og tvungen afspadsering af overarbejde

Midt i en tid hvor kravet om en 35-timers arbejdsuge fremføres med større og større styrke, virker det helt grotesk, at der præsteres ca. 100 millioner overarbejdstimer om året. Det svarer til godt 3 pct. af den gennemsnitlige normale arbejdstid. Dette fremgår af en større undersøgelse, som blev udarbejdet for Arbejdsministeriet for nogle år siden.

Undersøgelsen viser tillige, at ca. halvdelen af overarbejdet i kraft af aftaler og overenskomster bliver afspadseret. Men tilbage er altså ca. 50 millioner timer, svarende til 25.000 fuldtidsstillinger.

Erfaringerne siger, at så det ikke vil være muligt, at få så

mange i arbejde såfremt der bliver indført tvungen afspadsering. Et forsigtigt skøn af undersøgelsens resultater viser, at der vil kunne oprettes ca. 10.000 fuldtidsstillinger.

Det mener vi i SF, er så mange stillinger, at vi anser det for absolut nødvendigt, at der bliver sat en stopper for al uønsket overarbejde, og alt overarbejde skal afspadseres. I en tid med så høj arbejdsløshed, anser vi det for umoralsk, at der overhovedet arbejdes ud over de 40 timer om ugen.

Derfor - og fordi overenskomsten ikke dækker hele arbejdslivet - har SF tidligere fremsat dette forslag i Folke-

tinget, men p.g.a. det borgerlige flertal og de radikales reaktionære arbejdsmarkedspolitik har det ikke været muligt at komme igennem med det.

SF's forslag er både et beskæftigelsesforslag og et arbejdsmarkedsforslag, som må ind i loven på lige fod med 11-timersreglen og øvrige hviletidsbestemmelser.

SF regner med at gennemføre forslaget i efteråret 1984, selv om det ikke kan finde flertal. På den måde kan vi være med til at fremvise en debat i offentligheden og skabe forstærkelse for kravets betydning ved overenskomstforhandlinger.

Ingen ønskevist kan erstatte kamp

Der er ingen tvivl om, at den kommende overenskomstkamp vil blive den hårdeste i mange år. Det er derfor nødvendigt, at man allerede nu begynder at diskutere hvilke krav der skal rejses overfor arbejdsgiverne og hvordan de kæmpes til sejr. Arbejdstidsnedsættelsen vil uden tvivl blive det krav, der vil blive rejst med størst styrke. Andre krav af mere speciel karakter vil også blive stillet, men det er vigtigt, at fagbevægelsen står sammen om et enkelt hovedkrav og at medlemmerne har gjort sig klart, at de er parate til en nødvendigt at yde store ofre. For kun dette har arbejdsgiverne respekt for.

Husk ordene i Halfdan Rasmussens sang »Kæden«.

Der findes ingen ønskevist der kan erstatte kamp og strid.

Einar Larsen,
formand Sd, Nyborg

Virksomhedsdemokrati er et væsentligt krav

Under den økonomiske krise er diskussionen om virksomhedsdemokrati næsten gået i stå.

Socialdemokratiets store kampagne op igennem 70'erne for at vinde tilslutning til deres forslag om Ø.D. lykkedes ikke. Tusinder af tillidsmænd var på skolebænken i denne periode, men alligevel blev det ikke til noget folkekrav.

Senest har fagbevægelsen — især LO — dannet et investeringselskab der på ren kapitalistisk basis skal investere i den private sektor. Foreløbig er der i dette selskab indskudt omkring 100 mill. kr. fagforeningspenge (medlemskontingenter).

Hvert kunne således tyde på, at Socialdemokratiet er nået til vens ende i deres reformtænk og kun et kommende arbejderflertal i Folketinget vil kunne konstatere om det forholder sig sådan.

I SF er vi interesserede i at holde debatten varm, fordi vi ønsker at ændre grundlæggende på den private ejendomsret til produktionsmidlerne og afskaffe arbejdsgiverens ret til at lade og fordel arbejdet. Angrebet på ejendomsretten skal efter SF's mening ske ved, at man konfiskerer del af den årlige merværditilvækst, som skabes i virksomhederne, og at disse midler anvendes som lønmodtagernes ejendom i et hvervelsvist via en central fond. Det er afgørende at det er lønmodtagerne selv, der kommer til at bestemme over disse fondsmidler.

SF accepterer altså ikke, at lønmodtagerne skal købe deres egne virksomheder, ej heller at

det skal betyde lønsafsnit for den enkelte. Det vi er ude efter er den profit som arbejdsgiverne hiver ud af virksomheden, eller som han investerer i sin egen virksomhed, så formuen bliver større, eller udenfor virksomheden i almindelig spekulationssejend.

Arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet ønsker SF ophævet ved, at hovedafslæjen på arbejdsmarkedet opsiges. Det vil åbne adgang til en række politiske reformer, samt overenskomstkrav, som vil betyde at de ansatte på den enkelte virksomhed kan danne virksomhedsråd, som i praksis overtager den daglige ledelse og ansvar. Det er det SF betegner som selvforvaltning.

Disse reformer har også betydning for de offentlige arbejdspladser, i og med at disse også er underlagt hovedafslæjens bestemmelser. Til gengæld eksisterer der ikke noget begreb som privatejendens i den offentlige sektor, hvorfor det selvsagt er uden mening at starte en inddragelse af økonomiske midler på dette område.

For SF er dette en af de store reformer, som vi vil gennemføre delvist i Folketinget og delvist ved overenskomsterne. Det kræver dog et flertal til venstre for midten, og det kræver et aktivt engagement i hele fagbevægelsen.

Kun herigennem lader et virksomhedsdemokrati sig gennemføre, men det skal understreges, at reformen kun er en del af SF's program for at få skabt et demokratisk og socialt økonomisk samfund.

Lønmodtagerne skal have indflydelse på den teknologiske udvikling

Betalt frihed til uddannelse

er vigtigt, ikke mindst set i lyset af den store arbejdsløshed og den teknologiske udvikling. Hidtil har det været arbejdsgiverens behov, som har dikteret hvorvidt en lønmodtager kom på skole i arbejdstiden. Man har brugt arbejdskraften så længe den har kunnet anvendes til den eksisterende teknologi. Når der så kom ny teknologi led på arbejdspladsen var det billigere, at udskifte arbejdskraften med nyuddannede arbejdskraft, fremfor at sende folk på skolebænken.

For SF er det afgørende, at det bliver uddannelsesvilkår på lønmodtagernes præmisser og at det bliver arbejdsgiverne der

kommer til at betale uddannelsen — selvfølgelig også de offentlige arbejdsgivere.

Det er et typisk overenskomstkrav; men med det kendskab vi har til arbejdsgiverne vil det nok have lange udsigter inden det gennemføres. Derfor må man nok forude, at lovgivningsmagten må træde til som fødehjælper, men uanset hvor forslaget gennemføres herne, så må det bygge på, at uddannelse sker på lønmodtagernes egne præmisser og at det bliver arbejdsgiverne der skal betale.

O.H.

Enhedsfagbevægelse

Mere end nogensinde, har det borgerlige Danmark og dets løjssvende i fagbevægelsen, forsøgt at odelægge fagbevægelsen og dens overenskomster, misbrugte i demokratiets og frihedens navn, medens det i virkeligheden er i egoismens og kapitalens navn.

Det er sket i den snart afsluttede overenskomsterperiode, og vil fortsætte i den kommende, hvis ikke fagbevægelsens medlemmer slutter stærkere op om deres organisationer. Derfor må alle fagorganiserede gå ud og overbevise deres kolleger om nødvendigheden af en stærkere fagbevægelse, hører sammen med bedre overenskomster.

Den som ikke vil yde til fagbevægelsen — skal heller ikke have føden indenfor dens overenskomster.

Den der ikke vil give til fælles kamp — skader både sig selv og arbejdsammerterne

Orla Nielsen,
Formandssekretær NNF

Jeg ønsker:

- nærmere oplysninger om Socialistisk Folkeparti
- nærmere oplysninger om Socialistisk Folkepartis Ungdom (SFU)
- medlemskab af Socialistisk Folkeparti
- medlemskab af SFU

Navn: .....

Stilling: .....

Adresse: .....

Postnr./By: .....

Reserveret Postnreret

Postbrevsom udsættet SF betaler portoen

396

Socialistisk Folkeparti

Partisekretariatet
Christiansborg
1045 København K.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk